

[Ministeren for Grønland.]

prioritet i de 10 år, der er gået siden nyordningen startede. Det var nødvendigt for at bremse tuberkulosen, hvad der også er lykkedes; og nu efter at tuberkulosen er, skal vi sige kommet under kontrol, har man allerede i det sidste par år været opmærksom på, at det næste fremstød, ved siden af det erhvervsmæssige, som altid må have allerførste prioritet, må gælde skole- og uddannelsesspørgsmål; det er det, som vi i øjeblikket er ved at tage fat på, og det vil simpelthen forandre hele billedet deroppe. Hensigten er jo absolut, at så mange danske som muligt efterhånden skal afløses af grønlændere. Jeg vil dog tro, at vi aldrig når dertil, at alle danske afløses af grønlændere. Jeg tror heller ikke, vi skal ønske det; jeg tror i øvrigt heller ikke, at grønlænderne ønsker det. Jeg skal dog lige nævne, at min afløser som skoledirektør samt radiofonichefen i Godthåb begge er grønlændere.

Lærerlønningerne er forskellige, men det er et punkt for sig.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren og forsvarsministeren af Victor Gram m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 1327).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 449, fremsættelsen i tidenden sp. 1304).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Begrundelsen for at udskille skattnedslagsreglerne for folkepen-

sionister i en særlig lov er, at ligningsloven nu er gjort permanent. Det vil imidlertid være nødvendigt med mellemrum at ændre disse nedslagsregler for at undgå egentlig beskatning af folkepensionister m. fl., og derfor foreslås der nu en særlig lov for disse.

Det er jo forenkling og tydeliggørelse, vi trænger til i dansk skattelovgivning, og det har også vakt almindelig tilfredshed, at ligningsloven nu ikke skal underkastes ændringer hvert år til meget besvær ved skatteligningen og til fremme af endnu mere vilkårlighed ved skatteansættelser. Så kan man måske sætte et spørgsmålstegn ved, om der forenkles, når man plukker dele ud af ligningsloven og gør dem til selvstændige love, eller om det så alligevel ikke var mere overskueligt at foretage dette som en ændring af ligningsloven. Efter hvad jeg har kunnet tælle op, har vi for tiden 34 forskellige love omhandlende personbeskatningen. Nu får vi altså den 35. lov; det letter jo ikke overblikket, det var mere den modsatte vej, man skulle gå. Idealet må være, at vi kunne nøjes med én statskattelov, én kommuneskattelov og én udskrivningslov, således at de 32 andre love kunne inkorporeres i en af disse tre love. Men alt det hører jo en gylden fremtid til; det må vel kunne indføres, når vi om føje tid får kildeskatsystemet med den deraf følgende skattereform.

Selve lovforslagets indhold er der kun grund til at takke den højtærede finansminister for, idet der her er taget hensyn til folkepensionisterne, så at det tillæg, de nu får, ikke underkastes beskatning. Man kan måske nok rejse det spørgsmål, om det stadig skulle være nødvendigt at skelne mellem hovedstad og provins, da de økonomiske forhold for folkepensionister efterhånden er ens, og man i anden lovgivning er på vej til at stryge grænsen mellem almindelige mennesker og hovedstadsbeboere. Men forskellen udjævnes nu noget, og alle fremskridt kommer aldrig på én gang.

Skattemæssigt er der altså med dette lovforslag gjort ret og skel over for folkepensionisterne, men der mangler vel endnu noget, før man kan sige, at det er tilfældet for invalidepensionisterne. De er, selv om de kun har deres invalidepension at leve af, udsat for en ikke ringe beskatning. Man yder dem et invalidetillæg, for at de kan